

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

666 WET van 17 december 1970, houdende wijziging van de Wet op de noodwachten en van de Wet bescherming bevolking.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Wet op de noodwachten (*Stb.* 1952, 405)¹⁾ en de Wet bescherming bevolking (*Stb.* 1952, 404)²⁾ op een aantal punten te herzien en andere wetten hierbij aan te passen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In titel I van de Wet op de noodwachten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Het opschrift van Titel I wordt gelezen:
De noodwachten.

B

Artikel 5 wordt gelezen als volgt:

1. In elke provincie, welke niet behoort tot een krachtens de Wet bescherming bevolking gevormd gewest, en in het deel ener provincie, dat niet tot een zodanig gewest behoort, staat onder gezag van Onze Commissaris een provinciale noodwacht.

2. De provinciale commandant is als zodanig hoofd van de provinciale noodwacht.

C

Artikel 6 wordt gelezen als volgt:

1. In elk krachtens de Wet bescherming bevolking gevormd gewest staat onder gezag van de gewestelijke raad een gewestelijke noodwacht.

2. De gewestelijke commandant is als zodanig hoofd van de gewestelijke noodwacht.

Artikel II

In titel II van de Wet op de noodwachten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a. In het eerste lid, eerste volzin, vervallen de woorden: of een noodwachtstaf;

b. In het eerste lid, onder *d*, vervallen de woorden: melding ingevolge;

c. In het eerste lid, onder *f*, wordt in plaats van „91a” gelezen: 89;

d. In het eerste lid, onder *g*, wordt in plaats van „91b” gelezen: 90;

e. In het derde lid, aanhef, wordt in plaats van „14” gelezen: 13;

f. In het derde lid, onder *c*, wordt in plaats van „91a” gelezen: 89;

g. In het derde lid, onder *d*, wordt in plaats van „91b” gelezen: 90;

h. In het vierde lid vervallen de woorden: of de noodwachtstaven.

B

Artikel 8 wordt vervangen door de navolgende artikelen:

Artikel 8. 1. De noodwachter is verplicht tot opkomst en verblijf in werkelijke dienst:

a. voor de uitoefening van zijn taak in de functie, waarin hij is geplaatst, wanneer de dienst of het onderdeel waartoe hij behoort in staat van paraatheid is gebracht;

b. in andere bij of krachtens algemene maatregel van bestuur met het oog op het belang van de bescherming bevolking te bepalen gevallen;

c. voor het verrichten van hulpverleningswerkzaamheden in de gevallen, waarin artikel 37a, eerste lid, van de Wet bescherming bevolking toepassing vindt.

2. De plaats, waar en het tijdstip, waarop de noodwachter verplicht is in werkelijke dienst te komen, worden door of vanwege het gezag, waaronder de noodwachter krachtens titel I staat, bepaald en aan de noodwachter bekend gemaakt.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent de wijze van bekendmaking, bedoeld in het vorige lid.

Artikel 8a. 1. In het gebied, waarin de bescherming van de bevolking geheel in staat van paraatheid is gebracht, is de noodwachter, die niet in werkelijke dienst is, in de gevallen, waarin zijn optreden in verband met de door hem bij een noodwacht beklede functie redelijkerwijze mag worden verwacht, verplicht de door de omstandigheden vereiste werkzaamheden te verrichten. Alsdan treedt hij in werkelijke dienst.

2. Gelijke verplichting rust op de noodwachter in werkelijke dienst, ook zonder dat hij een daartoe strekkend bevel heeft ontvangen.

Artikel 8b. De noodwachter is verplicht een geheim te bewaren, hetwelk hem bij de vervulling van zijn taak is bekend geworden.

C

1. In artikel 9, eerste lid, vervallen de woorden: of een noodwachtstaf en de woorden: of die staf.

2. In artikel 10 vervallen de woorden: of een noodwachtstaf.

3. In artikel 11, eerste lid, wordt in plaats van „kringnoodwacht” gelezen: noodwacht van de kring.

4. In artikel 11, tweede lid, wordt in plaats van „provinciale noodwachtstaf” gelezen: provinciale noodwacht en in plaats van „noodwachtstaf van het gewest”: noodwacht van het gewest.

D

Artikel 12 wordt gelezen:

Ten aanzien van de ambtenaren en personen, bedoeld in de artikelen 9 en 11, blijven de artikelen 13—32 buiten toepassing met uitzondering van artikel 13, onder *b*, voor wat betreft de rangen en de rangtoekenning.

Ten aanzien van de ambtenaren en personen, bedoeld in artikel 11, kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regelen worden gesteld betreffende de overige in artikel 13 genoemde onderwerpen.

¹⁾ laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 9 juli 1970, *Stb.* 350

²⁾ laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 30 juni 1967, *Stb.* 377

E

1. Met intrekking van het bestaande artikel 13 wordt het bestaande artikel 14 vernummerd tot 13. In het nieuwe artikel 13 vervalt punt *j* en worden de punten *k* tot en met *p* gelezen: *j* tot en met *n*. In punt *c* wordt in plaats van „oefening” gelezen: noodwachtendienst van korte duur.

2. Ingevoegd wordt een nieuw artikel 14, luidende:

Voor de toepassing van de artikelen 15 en 21 wordt verstaan onder:

a. daadwerkelijke uitoefening van de noodwachttak: de werkelijke dienst, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder *a* en *c*, en in artikel 8*a*;

b. noodwachtendienst van korte duur: de werkelijke dienst, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder *b*, die korter duurt dan acht uur;

c. noodwachtendienst van lange duur: de werkelijke dienst, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder *b*, die acht uur of langer duurt.

F

Het eerste en het tweede lid van artikel 15 worden gelezen:

1. Hij, die

a. tijdens het verrichten van werkzaamheden in geval van daadwerkelijke uitoefening van de noodwachttak of van noodwachtendienst van lange duur wegens ziekte of gebreken,

b. tengevolge van verwonding, verminking, ziekten of gebreken, welke geheel of gedeeltelijk door of in verband met enige vorm van werkelijke dienst zijn ontstaan, tot uiting gekomen of verergerd,

ongeschikt wordt tot het verrichten van zijn gewone werk, wordt gerekend van de dag, waarop die ongeschiktheid optreedt, voorzover hij niet in werkelijke dienst is of is gebleven, geacht in werkelijke dienst te zijn tot een door of vanwege Onze Minister van Binnenlandse Zaken voor hem te bepalen tijdstip.

2. Tegen niet-toepassing te zijnen aanzien van het vorige lid kan de noodwachter of gewezen noodwachter binnen twintig dagen na de datum van verzending van de desbetreffende kennisgeving en, bij gebreke van een zodanige kennisgeving, binnen een maand na het ontstaan van zijn arbeidsongeschiktheid schriftelijk bezwaar indienen bij Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

G

Artikel 21 wordt gelezen:

Voor de toepassing van artikel 21, eerste, tweede en derde lid van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden wordt bij noodwachtendienst van korte duur het loon van de noodwachter geacht per dag gelijk te zijn aan het krachtens voornoemd derde lid vastgestelde bedrag.

H

In artikel 20, eerste lid en in artikel 25, eerste tot en met vierde lid, wordt telkenmale in plaats van „artikel 14” gelezen: artikel 13.

Artikel III

In titel III van de Wet op de noodwachten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

In artikel 34 worden de woorden: „het verrichten van zijn werkzaamheden bij de noodwacht of noodwachttak” vervangen door: werkelijke dienst.

B

In artikel 40, eerste lid, worden de woorden: „het verrichten van werkzaamheden bij de noodwacht of noodwachttak” vervangen door: werkelijke dienst.

Artikel IV

In titel IV van de Wet op de noodwachten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

a. In artikel 78, tweede lid, wordt in plaats van „Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie” gelezen: Minister van Binnenlandse Zaken.

b. Artikel 78, derde lid, wordt gelezen:

3. Ter beantwoording van de vraag of iemand voor de noodwachtplicht moet worden ingeschreven is deze, zijn werkgever of opleider, alsmede voor zover het een minderjarige betreft zijn vader of voogd verplicht binnen de tijd en op de wijze door de burgemeester bepaald, de door deze gevraagde inlichtingen naar waarheid te verschaffen en op vordering van de burgemeester daartoe in persoon te verschijnen op de plaats en op de tijd, welke hem worden aangewezen. Gelijke verplichting bestaat ten aanzien van het verstrekken van gegevens voor de nadere bestemming in een noodwacht.

c. In artikel 78, vijfde lid, wordt in plaats van „De in te schrijven noodwachtplichtige” gelezen: De noodwachtplichtige, en vervallen de woorden: of een noodwachttak.

d. Artikel 78, zevende lid, wordt gelezen:

7. Bij vestiging van de ingeschreven noodwachtplichtige in een andere gemeente, wordt hij in de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangegeven gevallen in deze gemeente voor de noodwachtplicht ingeschreven.

B

Het opschrift van Hoofdstuk II wordt gelezen: De inlijving.

C

1. In artikel 79, eerste lid, vervallen de woorden: en de noodwachttak.

2. In artikel 79 worden de leden 4 en 5 vernummerd tot 3 en 4.

D

1. In artikel 80, eerste lid, worden de woorden „voor dienstverrichting” vervangen door: ter inlijving.

2. In artikel 80, eerste en vierde lid, vervallen de woorden: of een noodwachttak.

3. In artikel 80, tweede lid, wordt in plaats van „Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie” gelezen: Minister van Binnenlandse Zaken.

4. In artikel 80, derde lid, wordt in plaats van de eerste volzin gelezen: De oproeping geschiedt schriftelijk en zo mogelijk niet later dan 30 dagen voor de datum van de inlijving.

E

Artikel 81, eerste lid, wordt gelezen:

1. De oproeping vermeldt het dienstvak van de noodwacht, waarbij de opgeroepene zal worden ingelijfd, zijn toekomstige functie bij de noodwacht en tevens plaats en tijd van melding voor inlijving, alsmede de vermoedelijke omvang van de verplichtingen welke na de inlijving op hem zullen rusten.

F

De artikelen 82—86 worden vervangen door een nieuw artikel 82, luidende:

1. De opgeroepene verschijnt op de plaats en de tijd, bij de oproeping bepaald.

2. De opgeroepene, die niet heeft voldaan aan het vorige lid, meldt zich zodra mogelijk bij het gezag, waaronder de noodwacht, waarbij hij ter inlijving is opgeroepen, krachtens titel I staat.

3. De opgeroepene, die geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping, kan buiten tegenwoordigheid worden ingelijfd. Hij ontvangt alsdan schriftelijk bericht van zijn inlijving.

4. Het gezag, waaronder de noodwacht, waarbij de noodwachtplichtige ter inlijving is opgeroepen, krachtens titel I staat, doet, indien dit gezag niet de burgemeester is, aan de burgemeester mededeling, dat de opgeroepene al of niet gevolg heeft gegeven aan de oproeping.

G

Hoofdstuk III wordt gelezen als volgt:

Het beroep

Artikel 83. 1. Degene, die door de inlijving rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen, kan binnen veertien dagen na de datum van verzending van de oproeping ter inlijving een bezwaarschrift indienen bij de burgemeester.

2. De burgemeester neemt binnen een maand na de ontvangst van het bezwaarschrift een schriftelijke, met redenen omklede beschikking en deelt deze aan de betrokkene mede, alsmede aan het bevoegd gezag van de noodwacht waarbij de noodwachtplichtige ter inlijving is opgeroepen.

3. De burgemeester neemt zijn in het vorige lid bedoelde beschikking na overleg met het bevoegd gezag van de noodwacht waarbij de betrokkene ter inlijving is opgeroepen.

Artikel 84. 1. Tegen de beschikking op een bezwaarschrift kan degene, die dit bezwaarschrift indiende, binnen veertien dagen na de datum van verzending schriftelijk in beroep gaan bij Onze Commissaris in de provincie.

2. Deze neemt, nadat de betrokkene door hem in de gelegenheid is gesteld in persoon op zijn beroepschrift te worden gehoord, binnen twee maanden na de ontvangst van het beroepschrift een schriftelijke, met redenen omklede beschikking en deelt deze mede aan de burgemeester, aan de betrokkene alsmede aan het bevoegd gezag van de noodwacht waarbij de betrokkene ter inlijving is opgeroepen.

Artikel 85. 1. Tegen de beslissing van Onze Commissaris in de provincie staat degene die het beroepschrift indiende, binnen eenentwintig dagen na de datum van verzending van de beslissing, beroep open op Ons.

2. Het beroep wordt ingesteld bij een met redenen omkleed beroepschrift, hetwelk aan Ons wordt gericht, maar ingediend bij Onze Commissaris, die de beslissing heeft genomen.

Artikel 86. De burgemeester, Onze Commissaris in de provincie onderscheidenlijk Onze Minister van Binnenlandse Zaken kunnen, met afwijking van de termijnen in de drie voorgaande artikelen vermeld, genoegen nemen indien blijkt, dat voor het niet in acht nemen van die termijnen een aanmerkelijke reden bestaat.

Artikel 87. 1. Indien overeenkomstig artikel 85 een tot Ons gericht beroepschrift is ingediend bij Onze Commissaris die de beschikking heeft genomen, wordt door of namens deze de dag van ontvangst op het beroepschrift aangetekend. Op het verzoek van degene, die het beroep instelt, wordt hem een bewijs van ontvangst, vermeldende de dag van ontvangst, afgegeven of aanstonds toegezonden.

2. Indien het beroepschrift niet bij Onze Commissaris die de beschikking heeft genomen, maar bij Ons wordt ingediend, wordt het geacht bij Onze Commissaris te zijn ingediend op de dag, waarop het bij Ons is ingekomen.

3. Indien het beroepschrift is ingediend bij Onze Commissaris in de provincie, doet deze het beroepschrift ten spoedigste, in elk geval binnen veertien dagen na de ontvangst, met de op het beroepschrift betrekking hebbende stukken en vergezeld van zijn advies toekomen aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

4. Onze beslissing wordt medegedeeld aan het gezag, waaronder de noodwacht, waarbij de opgeroepene ter inlijving is opgeroepen, krachtens titel I staat, aan de burgemeester van

de gemeente, waar de opgeroepene als noodwachtplichtige is ingeschreven, alsmede aan degene, die het beroep heeft ingesteld. Indien de noodwachtplichtige is opgeroepen bij een gewestelijke noodwacht of bij de noodwacht van een kring wordt Onze beslissing bovendien medegedeeld aan Onze Commissaris in de provincie.

Artikel 88. 1. De indiening van een bezwaar- of beroepschrift schort de verplichting tot opkoming niet op.

2. Indien de noodwachtplichtige is opgeroepen ter inlijving bij de noodwacht van een kring, kan de burgemeester na overleg met het bevoegd gezag van die kring aan de noodwachtplichtige uitstel van inlijving verlenen uiterlijk tot het tijdstip, waarop de definitieve beslissing op het bezwaarschrift ter kennis van de belanghebbende is gebracht.

3. Indien de noodwachtplichtige is opgeroepen ter inlijving bij de Rijksnoodwacht, bij een gewestelijke, een provinciale of een gemeentelijke noodwacht, wordt het in het vorige lid bedoelde uitstel verleend door het bevoegd gezag van die noodwacht.

Artikel V

Onder vernummering van titel IV A tot titel V worden in deze titel de volgende wijzigingen aangebracht:

A

De artikelen 91a—91e worden vernummerd tot 89—93.

B

1. Artikel 89, eerste lid, wordt gelezen:

1. Bij een ramp of dreigend gevaar voor het ontstaan daarvan kan het gezag, waaronder de noodwacht, welke met het oog hierop is ingezet of zal worden ingezet, krachtens titel I staat, personen bij die noodwacht in dienst nemen, die zich daartoe vrijwillig aanmelden. Dit gezag kan bepalen, dat deze indienstneming namens hetzelfde kan geschieden door bevelvoerders bij die noodwacht, die door dit gezag zijn aangewezen.

2. Artikel 89, tweede lid, onder a, wordt gelezen:

a. door aanzegging van de beëindiging door het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, of een tot indienstneming bevoegd bevelvoerder;

C

In de nieuwe artikelen 92 en 93 wordt in plaats van „91a” gelezen: 89 en in plaats van „91b”: 90.

In het nieuwe artikel 92 wordt in plaats van „Minister van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie” gelezen: Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel VI

De artikelen 92—105 van de Wet op de noodwachten en de boven die artikelen gestelde opschriften worden vervangen door een nieuwe titel VI luidende als volgt:

TITEL VI**Straf- en tuchtrechtelijke bepalingen****HOOFDSTUK I***Algemene Bepalingen*

Artikel 94. Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder „tijd van paraatheid”: de tijd, gedurende welke de bescherming bevolking geheel of ten dele in staat van paraatheid is gebracht.

Artikel 95. Meerdere van de noodwachter is:

a. de noodwachter, die krachtens zijn functie of krachtens beschikking van het bevoegd gezag de eerstbedoelde noodwachter onder zijn bevelen heeft;

b. de noodwachter van dezelfde of van een andere noodwachter, onder wiens bevelen de eerstbedoelde noodwachter is gesteld door een meerdere als bedoeld onder a;

c. de noodwachter, die binnen dezelfde dienst van de noodwachter, als waartoe ook de eerstbedoelde noodwachter behoort, een hogere rang bekleedt.

HOOFDSTUK II

Strafbepalingen

§ 1. Strafbepalingen in het algemeen.

Artikel 96. Overtreding van artikel 32 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste drieduizend gulden.

Artikel 97. 1. Het niet voldoen aan een der verplichtingen, bedoeld in artikel 78, derde tot en met zesde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste honderdvijftig gulden.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft hij, die opzettelijk het in het eerste lid bedoelde feit pleegt.

Artikel 98. Overtreding van artikel 82, eerste en tweede lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 99. De noodwachter, die ongeoorloofd afwezig is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 100. De noodwachter, die opzettelijk ongeoorloofd afwezig is, wordt, indien zijn afwezigheid langer duurt dan een dag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drieduizend gulden.

Artikel 101. De noodwachter, wiens opzettelijke ongeoorloofde afwezigheid langer duurt dan drie dagen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 102. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden wordt gestraft de noodwachter, die zich opzettelijk, hetzij terluik, hetzij door een listige kunstgreep of een samenweefsel van verdicht-sels tijdelijk of voor goed onttrekt aan de vervulling van enige verplichting, welke op hem als zodanig rust.

Artikel 103. 1. De noodwachter, die weigert of opzettelijk nalaat te gehoorzamen aan enig dienstbevel of die zodanig bevel eigendunkelijk overschrijdt, wordt als schuldig aan opzettelijke ongehoorzaamheid gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en negen maanden of geldboete van ten hoogste vijf-enveertighonderd gulden.

2. Niet strafbaar is de noodwachter die het vorengenoemd feit pleegt, indien hem blijkt dat, als gevolg van wijziging der omstandigheden sedert het oogenblik waarop het bevel gegeven werd of van het bestaan van een andere toestand ter plaatse dan door de lastgever werd verondersteld, het dienstbevel niet uitvoerbaar is of de uitvoering daarvan in strijd zou zijn met het belang waarop het bevel betrekking had; mits in het ene of het andere geval nieuwe bevelen niet tijdig door de noodwachter konden worden gevraagd of verkregen en hij het mogelijke doet om de lastgever ten spoedigste in kennis te stellen van zijn handelwijze en van de reden voor de afwijzing of niet nakoming van het ontvangen bevel.

Artikel 104. 1. De noodwachter, die niet in werkelijke dienst komt op de plaats en de tijd door het gezag, waaronder hij krachtens titel I staat, bepaald, wordt gestraft met hech-

tenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste achttienhonderd gulden.

2. De noodwachter, die opzettelijk niet voldoet aan de verplichting tot opkomst en verblijf in werkelijke dienst als bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

3. De noodwachter, die opzettelijk niet voldoet aan de verplichting tot opkomst en verblijf in werkelijke dienst als bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder c, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

Artikel 105. 1. De noodwachter, die niet voldoet aan de verplichtingen, omschreven in artikel 8a, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste achttienhonderd gulden.

2. De noodwachter, die opzettelijk het in het eerste lid omschreven feit pleegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drieduizend gulden.

Artikel 106. De noodwachter in werkelijke dienst, die zich bij een ernstige ramp of bij dreigend gevaar voor een zodanige ramp opzettelijk wederrechtelijk onttrekt aan het verrichten van noodwachtwerkzaamheden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 107. Met hechtenis van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden wordt gestraft de noodwachter, die zijn verplichtingen als zodanig in ernstige mate verwaarloost en in de voorgaande zes maanden reeds tweemaal tuchtrechtelijk is gestraft.

Artikel 108. 1. De feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 96, 97, eerste lid, 98, 99 en 104, eerste lid, 105, eerste lid, en 107, zijn overtredingen.

2. De feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 97, tweede lid, 100-103, 104, tweede en derde lid, 105, tweede lid, en 106, zijn misdrijven.

Artikel 109. 1. Indien een bij de artikelen 96 en 97 strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen uitgesproken:

hetzij tegen de rechtspersoon,
hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die de feitelijke leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten,
hetzij tegen beiden.

2. Een bij de artikelen 96 of 97 strafbaar gesteld feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, indien het wordt gepleegd door personen, die, hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde, handelen in de sfeer van de rechtspersoon, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben gepleegd, dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van het strafbare feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder, en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Wanneer een strafvervolging wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, is artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

5. Voor de toepassing van dit artikel worden met een rechtspersoon gelijkgesteld een maat- of vennootschap, een andere vereniging van personen en een doelvermogen.

§ 2. Bijzondere strafbepalingen voor de staat van paraatheid.

Artikel 110. Gedurende de tijd van paraatheid gelden mede de strafbepalingen van deze paragraaf.

Artikel 111. De noodwachter, die in dienst of ter zake van dienstaangelegenheden een meerdere feitelijk bedreigt met geweld, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 112. De noodwachter in werkelijke dienst, die een onder zijn bewaking of bescherming gestelde plaats of een plaats, die hij in verband met een hem opgedragen bijzondere taak niet mocht verlaten, eigendunkelijk verlaat, een in verband met die bescherming, bewaking of andere taak op hem rustende verplichting niet nakomt, of zich in een zodanige toestand brengt of laat brengen, dat hij deze verplichting niet naar behoren kan verrichten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

Artikel 113. 1. De noodwachter in werkelijke dienst, aan wiens schuld te wijten is, dat aan de overheid een onjuiste mededeling betreffende de bescherming bevolking wordt gedaan of overgebracht of dat wordt nagelaten aan de bevoegde overheid een mededeling betreffende de bescherming bevolking te doen, terwijl hem bekend is, dat deze mededeling van ambtswege gedaan moest worden dan wel de verzwijging daarvan de belangen van de bescherming bevolking kan schaden, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

2. De noodwachter in werkelijke dienst, die opzettelijk een der in het eerste lid omschreven feiten pleegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

Artikel 114. De noodwachter in werkelijke dienst, die opzettelijk zonder daartoe bevoegd te zijn enige maatregel in het belang van de bescherming bevolking ondernomen of bevolen, belet, belemmert of vrijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 115. De noodwachter in werkelijke dienst, die opzettelijk, hetzij met overschrijding van zijn bevoegdheid, hetzij in een aangelegenheid, vreemd aan de belangen van de dienst, een noodwachter beveelt iets te doen, niet te doen of te dulden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

Artikel 116. De meerdere van een noodwachter, die opzettelijk toelaat, dat deze met schending van de plichten, op hem als noodwachter rustend, of met gebruikmaking van gelegenheid, macht of middel, aan deze als noodwachter geschenken, een misdrijf pleegt, of die, getuige van een op zodanige wijze door de noodwachter gepleegd misdrijf, opzettelijk nalaat tegen de dader de door het belang der zaak gevorderde maatregelen naar vermogen aan te wenden, wordt gestraft gelijk de medeplichtige.

Artikel 117. 1. De feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 111, 112, 113, tweede lid, en 114-116, zijn misdrijven.

2. Het feit, strafbaar gesteld in artikel 113, eerste lid, is een overtreding.

§ 3. Bepalingen omtrent de opsporing van strafbare feiten.

Artikel 118. Met het opsporen van de feiten, bij deze wet strafbaar gesteld, zijn behalve de ambtenaren, aangewezen bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de door of vanwege Onze Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen personen.

Artikel 119. 1. De ambtenaren en personen, belast met de opsporing van de feiten bij deze wet strafbaar gesteld, hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, voor zover zij betreding

daarvan voor een goede vervulling van hun taak nodig oordelen. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. Is een zodanige plaats een woning, dan treden zij deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan vergezeld van een commissaris van gemeentepolitie of van de burgemeester, dan wel voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de procureur-generaal bij het gerechtshof of van de officier van justitie of van een bijzondere schriftelijke last van een hulpofficier van justitie. Van dit binnentreden wordt proces-verbaal opgemaakt, hetwelk binnen twee maal vierentwintig uren wordt ingeleverd bij degene, die de last verstrekke, en in afschrift medegeedeeld aan degene, wiens woning is binnentreden.

3. De personen, bedoeld in het eerste lid, kunnen zich bij het betreden door andere personen doen vergezellen. In het geval, bedoeld in het vorige lid, wordt hiervan melding gemaakt in het proces-verbaal.

4. De personen, bedoeld in de vorige leden, zijn verplicht een geheim te bewaren, hetwelk hun bij de vervulling van hun taak is bekend geworden.

HOOFDSTUK III

Bepalingen betreffende de tucht

Artikel 120. 1. De noodwachter, die zich schuldig maakt aan een tuchtvergriep, kan deswege tuchtrechtelijk worden gestraft.

2. Tuchtvergriepen zijn:

a. de niet in enige strafwet omschreven feiten, strijdig met enig dienstbevel of dienstvoorschrift of onverenigbaar met de tucht of orde bij de noodwachten;

b. de strafbare feiten, die naar het oordeel van de tot straffen bevoegde meerdere die de zaak behandelt, onverenigbaar zijn met de tucht of orde bij de noodwachten en van zo lichte aard dat zij buiten strafrechtelijke behandeling kunnen blijven.

Artikel 121. Buiten de tijd van paraatheid kunnen tuchtstraffen slechts worden opgelegd aan:

a. de noodwachters, die zijn ingelijfd bij een noodwacht op grond van artikel 7, eerste lid, onder *d*, *e* of *g*;

b. de noodwachters, die zijn ingelijfd bij een noodwacht op grond van artikel 7, eerste lid, onder *b* of *f* en deel uitmaken van een dienst van een noodwacht, waarvan ook noodwachters, die zijn ingelijfd op grond van artikel 7, eerste lid, onder *d*, *e* of *g*, deel uitmaken.

Artikel 122. 1. Terzake van tuchtvergriepen kunnen de navolgende straffen worden opgelegd:

a. berisping;

b. geldboete;

c. inhouding van geldelijke noodwachtinkomsten;

d. buitengewone dienst;

e. afzondering;

f. plaatsing in een lager bezoldigde of beloonde functie of rang.

2. Inhouding van geldelijke noodwachtinkomsten kan als zelfstandige straf en ook als bijkomende straf bij de straffen van buitengewone dienst of afzondering worden opgelegd.

3. De betrekkelijke zwaarte der tuchtstraffen wordt bepaald door de volgorde van het eerste lid, met dien verstande, dat elke volgende straf zwaarder is dan de voorgaande.

4. Afzondering kan slechts gedurende de tijd van paraatheid worden opgelegd.

Artikel 123. Gedurende de tijd van paraatheid kunnen aan de noodwachters, die zijn ingelijfd op grond van artikel 7,

eerste lid, onder a of c, geen disciplinaire straffen worden opgelegd krachtens de voor hen ingevolge artikel 9 van deze wet, onderscheidenlijk artikel 125 van de Ambtenarenwet gegeven regelen, met uitzondering, voor wat betreft de noodwachters bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de straf van ontslag.

Artikel 124. 1. De berisping geschiedt mondeling dan wel schriftelijk bij gesloten brief.

2. De mondelinge berisping geschiedt zonder dat daarbij bijzondere vormen worden in acht genomen, of, indien de strafoplegger dit noodzakelijk acht, ten aanhore van een of meer noodwachters van de noodwacht, waarvan de gestrafte deel uitmaakt, van niet lagere rang dan de gestrafte.

3. Een aanmerking of terechtwijzing, waarbij niet uitdrukkelijk wordt te kennen gegeven, dat zij als berisping moet worden beschouwd, geldt niet als straf.

Artikel 125. De geldboete bedraagt ten hoogste vijftig gulden.

Artikel 126. Bij het opleggen van de straf van geldboete bepaalt de strafoplegger de termijn, binnen welke de gestrafte de opgelegde geldboete moet voldoen.

Artikel 127. 1. Het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, kan de geldboete, die niet binnen de in het vorige artikel gestelde termijn is betaald, invorderen bij dwangbevel, medebrengende het recht van parate executie.

2. De invordering geschiedt niet dan nadat het gezag, waaronder de gestrafte krachtens titel I staat, hem bij aangetekend schrijven heeft aangemaand om binnen een daarbij gestelde termijn van tenminste tien dagen alsnog aan zijn verplichting te voldoen.

3. De aanmaning bevat tevens de aanzegging, dat bij niet voldoen van het verschuldigde bedrag binnen de gestelde termijn dit bedrag, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, overeenkomstig het eerste lid zal worden ingevorderd.

4. Het dwangbevel wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

Artikel 128. 1. De zelfstandige straf van inhouding van geldelijke noodwachtinkomsten bestaat in de inhouding van de geldelijke noodwachtinkomsten van de gestrafte voor de duur van ten hoogste een maand.

2. De bijkomende straf van inhouding van geldelijke noodwachtinkomsten bestaat:

bij de hoofdstraf van buitengewone dienst: in de inhouding van een vierde gedeelte;

bij de hoofdstraf van afzondering: in de inhouding van de helft.

Deze bijkomende straf heeft de duur van de hoofdstraf of een gedeelte daarvan.

3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan bepalen, welke delen van de geldelijke noodwachtinkomsten, hetzij bij alle, hetzij bij bepaalde groepen van noodwachters niet voor de inhouding, bedoeld in de vorige leden, vatbaar zijn.

Artikel 129. De buitengewone dienst bestaat uit het verrichten van extra- of corvéediensten, tenminste een en ten hoogste drie uren per dag. Deze straf wordt opgelegd voor ten hoogste veertien dagen in een aaneengesloten periode, die slechts door de zondag en de voor de noodwachter geldende kerkelijke feestdagen wordt onderbroken. Indien de gestrafte niet doorlopend in werkelijke dienst is, moet de straf bij voorkeur worden ten uitvoer gelegd buiten de normale werkuren in het beroep of bedrijf van de gestrafte.

Artikel 130. De afzondering wordt ondergaan voor ten minste een dag en ten hoogste veertien dagen op een door de strafoplegger met inachtneming van bij of krachtens algemene

maatregel van bestuur gestelde regelen aangewezen plaats. Deze tuchtstraf wordt in een aaneengesloten periode ten uitvoer gelegd.

Artikel 131. De met afzondering gestrafte is niet uitgesloten van het verrichten van dienst. Indien de gestrafte niet doorlopend in werkelijke dienst is, wordt hem gelegenheid gegeven zijn normale beroeps- of bedrijfswerkzaamheden te verrichten.

Artikel 132. 1. Het is de met afzondering gestrafte noodwachter verboden de plaats, waar hij zijn straf moet ondergaan, gedurende zijn straftijd anders dan voor het verrichten van noodwachtwerkzaamheden zonder noodzaak te verlaten of zonder verlof van de strafoplegger bezoek te ontvangen.

2. Aan de met afzondering gestrafte noodwachter kan, naar bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde regelen, worden toegestaan godsdienstoefeningen van zijn gezinde bij te wonen.

Artikel 133. De rijks- en gemeentepolitie verlenen, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur gestelde regelen, medewerking bij de tenuitvoerlegging van de straf van afzondering.

Artikel 134. 1. Plaatsing in een lager beloonde of bezoldigde functie of verlaging in rang geschiedt naar bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde regelen.

2. Deze straf wordt niet ten uitvoer gelegd, zolang daartegen nog een rechtsmiddel openstaat of op een rechtsmiddel nog niet is beslist.

Artikel 135. 1. De bevoegdheid om tuchtstraffen aan de onder hun bevelen staande noodwachters op te leggen komt toe aan de hoofden van de noodwachten dan wel bij hun ontstentenis aan hun plaatsvervangers.

2. Ten aanzien van de in het eerste lid genoemde hoofden en hun plaatsvervangers komt de bevoegdheid om tuchtstraffen op te leggen toe aan het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat.

3. Dit gezag kan, naar bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde regelen, functionarissen bij de noodwacht aanwijzen, die bevoegd zijn aan de noodwachters van de noodwacht of bepaalde groepen daarvan alle of bepaalde tuchtstraffen op te leggen.

Artikel 136. De strafoplegger zal bij het bepalen van de soort en de mate van de tuchtstraf rechtvaardigheid naast gestrengheid betrachten en zowel de omstandigheden, waaronder het vergrijp is begaan, als de persoonlijkheid, het algemeen gedrag en de persoonlijke omstandigheden van de dader in aanmerking nemen.

Artikel 137. 1. Geen tuchtstraf wordt opgelegd voordat de verdachte indien enigszins mogelijk door de strafoplegger zelf of, zo deze verhinderd is of zich elders bevindt, door een andere tot straffen bevoegde meerdere is gehoord.

2. Is ook dit laatste niet mogelijk, dan kan de ondervraging van de verdachte door de strafoplegger schriftelijk of van zijnentwege door een der in artikel 118 bedoelde ambtenaren of personen geschieden.

Artikel 138. 1. De meerdere, die een door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen functie bekleedt, is bevoegd, wanneer hij voldoende aanwijzing heeft verkregen, dat een noodwachter zich aan een ernstig tuchtvergrijp heeft schuldig gemaakt, die noodwachter voorlopige afzondering aan te zeggen. Indien hij van deze bevoegdheid gebruik maakt, geeft hij van de door hem genomen maatregelen onverwijld kennis aan de tot straffen bevoegde meerdere van de noodwachter.

2. De noodwachter, aan wie de in het vorige lid bedoelde aanzegging is gedaan, is verplicht aan deze aanzegging onmiddellijk gevolg te geven.

3. De voorlopige afzondering wordt ondergaan op dezelfde wijze als de straf van afzondering en duurt niet langer dan vier en twintig uur.

4. De artikelen 132 en 133 vinden mede toepassing ten aanzien van de voorlopige afzondering.

5. Voorlopige afzondering kan slechts gedurende de tijd van paraatheid worden aangezegd.

Artikel 139. Bevoegd om de voorlopige afzondering op te heffen zijn:

- a. de tot straffen bevoegde meerdere, die de zaak behandelt;
- b. iedere boven deze gestelde meerdere, echter niet zonder zo mogelijk degene, die de voorlopige afzondering heeft aangezegd, te hebben gehoord.

Artikel 140. 1. De noodwachter, die zich niet onderwerpt aan een hem opgelegde straf of een hem aangezegde voorlopige afzondering, dan wel niet voldoet aan een verplichting om in werkelijke dienst te komen, kan op last van de strafoplegger onderscheidenlijk van het hoofd van de noodwacht door de in artikel 118 bedoelde ambtenaren en personen worden aangehouden en naar de plaats zijner bestemming worden overgebracht.

2. De wet van 21 juli 1890, *Stb.* 127, is hierbij van toepassing.

Artikel 141. 1. Bevoegd om, hetzij in een buitengewoon geval de uitvoering van een tuchtstraf te schorsen, hetzij een tuchtstraf of de omschrijving der strafreden of beiden te wijzigen, dan wel de strafoplegging teniet te doen, zijn:

- a. de strafoplegger;
- b. iedere boven deze gestelde tot straffen bevoegde meerdere of het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, echter niet zonder zo mogelijk de gestrafte en de strafoplegger te hebben gehoord.

2. Bij de toepassing van het eerste lid vindt wijziging van de straf of van de omschrijving van de strafreden ten nadele van de gestrafte niet plaats dan nadat deze is gehoord.

3. Na het indienen van een beklag ingevolge artikel 147 of het inroepen van de beslissing van de rechtbank ingevolge de artikelen 152 en 153 worden de bevoegdheden van het eerste lid niet uitgeoefend, behoudens die tot schorsing van de uitvoering van een tuchtstraf in een buitengewoon geval.

Artikel 142. 1. De tuchtstraffen worden ten uitvoer gelegd zo spoedig mogelijk nadat zij zijn opgelegd.

2. De dag, waarop de tuchtstraf is opgelegd, geldt als eerste dag van de bepaalde strafperiode, tenzij op die dag de tenuitvoerlegging van de tuchtstraf nog niet is aangevangen.

3. De strafperiode eindigt om acht uur des morgens op de dag volgende op de laatste dag der ondergane straf.

Artikel 143. Zowel het ondergaan als het doen ondergaan van een tuchtstraf of van voorlopige afzondering wordt beschouwd als dienst.

Artikel 144. 1. Het recht tot strafvordering vervalt niet door de toepassing van een tuchtstraf.

2. In geval van schuldigverklaring houdt de rechter bij de bepaling van de straf met die toepassing rekening.

Artikel 145. 1. Terzake van een door een noodwachter begaan strafbaar feit, hetwelk strafrechtelijk wordt vervolgd,

wordt de dader boven een bij vonnis uitgesproken straf geen tuchtstraf opgelegd.

2. Door de strafvervolgning wordt de bevoegdheid tot oplegging van een tuchtstraf geschorst.

Artikel 146. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld betreffende:

- a. de tucht in de noodwachten;
- b. het aanhouden van straflijsten;
- c. het beklag van noodwachters tegen hun gegeven orders of tegen een krenkende of onbillijke behandeling;
- d. de wijze van het ondergaan van tuchtstraffen.

Artikel 147. De tuchtrechtelijk gestrafte, die zich over de hem opgelegde tuchtstraf, over de omschrijving van de strafreden of over beide bezwaard acht, kan langs hiërarchie weg schriftelijk zijn beklag doen,

a. indien de tuchtstraf is opgelegd door een strafoplegger, als bedoeld in artikel 135, derde lid: bij het hoofd van de noodwacht, waartoe hij behoort;

b. indien de tuchtstraf is opgelegd door het hoofd van de noodwacht of bij diens ontstentenis het plaatsvervangend hoofd van de noodwacht: bij het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat.

Artikel 148. 1. Het beklag moet schriftelijk worden gedaan binnen een termijn van vier dagen, aanvangende met de tweede dag na die, waarop de oplegging van de straf ter kennis van de gestrafte is gekomen. In geval van volstreekte verhindering om binnen genoemde termijn beklag te doen, vangt die termijn aan zodra de verhindering is opgeheven.

2. Verlangt de zich in afzondering bevindende gestrafte ontrent het indienen van een beklag anderen te raadplegen, dan wordt een door hem daartoe aangewezen persoon tot hem toegelaten, indien en voor zover de strafoplegger diens aanwezigheid niet ondienstig acht.

3. Onverminderd zijn bevoegdheid tot schorsing ingevolge artikel 141, kan de autoriteit, die over het ingediende beklag heeft te beslissen, indien en voor zover daartoe termen zijn, de verdere uitvoering van de straf schorsen.

4. Door het beklag wordt de uitvoering of de verdere uitvoering der straf niet geschorst, behoudens het bepaalde in artikel 134.

Artikel 149. 1. De autoriteit, die over het ingediende beklag heeft te beslissen, is verplicht de zaak zodra mogelijk in haar geheel te doen onderzoeken. Hij zal de klager, de strafoplegger, indien deze zulks verlangt of het onderzoek dit vordert, en voorts, indien en voor zover daartoe termen zijn, de door beiden opgegeven of andere getuigen en deskundigen zo enigszins mogelijk in persoon ondervragen of anders door een tot straffen bevoegde meerdere doen ondervragen.

2. Is ook dit laatste niet mogelijk, dan kan de ondervraging door de in het vorige lid genoemde autoriteit schriftelijk of van zijnentwege door een der in artikel 118 bedoelde ambtenaren geschieden.

3. Nadat het onderzoek is afgelopen, beslist de autoriteit bij een met redenen omklede beschikking.

4. De beslissing wordt aan de klager medegedeeld, waarbij hem een afschrift of een uittreksel van de beschikking wordt uitgereikt. Afschrift van de beschikking wordt aan de strafoplegger afgezonden.

5. Het door de klager ten onrechte geleden nadeel zal zoveel mogelijk worden hersteld.

Artikel 150. De in artikel 147 genoemde autoriteit kan de strafoplegging teniet doen dan wel de door hem nodig

geachte wijzigingen aanbrengen in de straf of in de omschrijving van de strafreden, met dien verstande, dat de opgelegde straf niet kan worden verzwaaard.

Artikel 151. De kringraad van een kring, als bedoeld in artikel 14 van de Wet bescherming bevolking, is bevoegd de uitoefening van de bevoegdheden, die hem volgens de bepalingen van dit hoofdstuk toekomen, over te dragen aan het dagelijks bestuur van de kring, of, zo er geen dagelijks bestuur is, aan de voorzitter.

Artikel 152. 1. Tenzij de strafoplegging is teniet gedaan, kan de gestrafte gedurende een termijn van veertien dagen na de dag, waarop hem de beslissing van de in artikel 147 bedoelde autoriteit is medegedeeld, tegen deze beslissing beroep instellen bij de rechtbank, binnen welker rechtsgebied hij woont, of, indien hij geen vaste woonplaats heeft, bij de rechtbank, binnen welker rechtsgebied hij verblijft houdt.

2. In geval van volstreekte verhindering om binnen genoemde termijn beroep in te stellen, vangt de termijn aan, zodra de verhindering is opgeheven.

Artikel 153. 1. Het hoofd of het plaatsvervangend hoofd van een noodwacht, dat met toepassing van artikel 135, tweede lid, is gestraft, kan, indien hij zich over de hem opgelegde straf, over de omschrijving van de strafreden of over beide bezwaard acht, gedurende een termijn van veertien dagen na de dag, waarop de oplegging van de straf te zijner kennis is gekomen, beroep instellen bij de rechtbank, in het eerste lid van het vorige artikel bedoeld.

2. Het tweede lid van het vorige artikel is van toepassing.

Artikel 154. 1. Het beroep wordt ingesteld bij een beroepschrift, dat door de gestrafte of namens hem door een advocaat wordt ondertekend.

2. Het beroepschrift bevat:

- a. naam en woonplaats van de inzender;
- b. een duidelijke aanduiding van de beslissing, waartegen het beroep is gericht;
- c. zoveel mogelijk de gronden, waarop het beroep steunt.

Artikel 155. 1. Het beroepschrift wordt in het geval van artikel 152 door tussenkomst van het hoofd van de noodwacht en in het geval van artikel 153 door tussenkomst van het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, bij de rechtbank ingediend.

2. Als datum, waarop het beroepschrift wordt ingediend, wordt aangemerkt de datum, waarop het beroepschrift door het hoofd van de noodwacht of het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, wordt ontvangen. Deze tekenen de datum van ontvangst op het beroepschrift aan.

3. Het hoofd van de noodwacht of het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, doen het beroepschrift ten spoedigste toekomen aan de rechtbank, vergezeld van de op de zaak betrekking hebbende stukken.

Artikel 156. 1. Indien overeenkomstig artikel 152 of artikel 153 de beslissing van de rechtbank is ingeroepen, zal deze de zaak zo spoedig mogelijk in haar geheel onderzoeken.

2. De behandeling van de zaak vindt plaats door de raadkamer. De artikelen 21, tweede lid, 22, 23, eerste, derde en vierde lid, 24, eerste en derde lid, en 25, eerste, tweede en derde lid, van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 157. 1. De rechtbank hoort, alvorens een beslissing te nemen, de klager en, zo zij zulks nodig oordeelt, de strafoplegger, de autoriteit, die overeenkomstig artikel 147 in beklag over de zaak heeft beslist, en de door dezen of de klager opge-

geven getuigen, alsmede de getuigen en deskundigen, die zij ambtshalve heeft opgeroepen.

2. Indien de strafoplegger of de in artikel 147 bedoelde autoriteit is een gewestelijke raad, een kringraad of het dagelijks bestuur daarvan, vindt de bepaling van het vorige lid toepassing ten aanzien van de voorzitter of een van de leden van de gewestelijke- of kringraad.

3. De in het Wetboek van Strafvordering en in de Wet Tarieven in Strafzaken gestelde regelen omtrent het horen van getuigen en deskundigen vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 158. De rechtbank kan de strafoplegging teniet doen dan wel de door haar nodig geachte wijzigingen aanbrengen in de straf of de omschrijving van de strafreden, met dien verstande, dat de opgelegde straf niet kan worden verzwaaard.

Artikel 159. 1. De beslissing wordt genomen bij een met redenen omklede beschikking.

2. Een afschrift van de beschikking wordt gezonden aan het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, en aan de klager.

Artikel 160. Van de beslissing van de rechtbank kan gedurende dertig dagen na de datum van verzending van het schrijven, waarbij mededeling van de beslissing is gedaan, zowel door de gestrafte als door het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, beroep in cassatie worden ingesteld.

Artikel 161. 1. Het beroep in cassatie wordt — onverminderd de bevoegdheid van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad om cassatie in het belang der wet in te stellen — ingesteld bij beroepschrift, gericht tot de Hoge Raad en in tweevoud ingediend bij de griffier van de rechtbank, die de beslissing heeft genomen.

2. Het beroepschrift wordt door de inzender of namens hem door een advocaat ondertekend.

Artikel 162. Het beroepschrift bevat op straffe van niet-ontvankelijkheid van het beroep:

- a. naam en woonplaats van de inzender;
- b. een duidelijke aanduiding van de beslissing waartegen het beroep is gericht;
- c. de middelen van cassatie.

Artikel 163. 1. De griffier zendt onverwijld een exemplaar van het beroepschrift aan het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, indien de gestrafte beroep in cassatie heeft ingesteld, en aan de gestrafte, indien zodanig beroep door dit gezag is gedaan.

2. Het andere exemplaar van het beroepschrift zendt de griffier met de stukken van het geding zo spoedig mogelijk aan de griffier van de Hoge Raad.

Artikel 164. De griffier van de Hoge Raad deelt de dag der behandeling aan de gestrafte en aan het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, mede.

Artikel 165. 1. De zaak wordt behandeld door de raadkamer.

2. Zowel de gestrafte als het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, kunnen hun standpunt door een advocaat doen toelichten.

3. De Procureur-Generaal wordt gehoord.

4. De Hoge Raad is aan de aangevoerde middelen van cassatie niet gebonden.

Artikel 166. De griffier van de Hoge Raad zendt onverwijld afschrift van de beslissing aan het gezag, waaronder de noodwacht krachtens titel I staat, en aan de gestrafte.

Artikel 167. Wanneer de Hoge Raad de beslissing van de rechtbank vernietigt en niet zelf ten principale recht doet, verwijst hij de zaak naar een aangrenzende rechtbank. Op de beslissing, welke die rechtbank neemt, zijn de artikelen 156—159 van toepassing.

Artikel 168. 1. Wanneer de strafoplegging wordt teniet gedaan, dan wel wijziging wordt gebracht in de straf of de omschrijving van de strafreden, wordt het door de klager geleden nadeel zoveel mogelijk hersteld.

2. Omtrent het herstel van geleden schade kunnen Wij bij algemene maatregel van bestuur regelen stellen.

Artikel VII

A

Na artikel 168 (nieuw) van de Wet op de noodwachten wordt ingevoegd het volgende opschrift:

TITEL VII

Slotbepalingen

B

1. Artikel 107 wordt ingetrokken.
2. Artikel 106 en de artikelen 108—110 worden vernummerd tot 169—172.
3. Het nieuwe artikel 169 wordt gelezen:

Zolang een noodwachter werkzaamheden in het belang van de taak van de krijgsmacht moet verrichten, als bedoeld in artikel 29 van de Oorlogswet voor Nederland, is hij van de bij of krachtens deze wet op hem rustende verplichtingen ontheven.

C

Het eerste lid van het nieuwe artikel 171 wordt gelezen:

1. Van deze wet zijn de artikelen 8*b*, 14—32, 33—76 en 96, alsmede de krachtens deze artikelen vastgestelde uitvoeringsregelen, behoudens door Ons te maken uitzonderingen, mede van toepassing op personen, die ingevolge een opdracht van een daartoe aangewezen gezag als reserve werkzaamheden verrichten bij de rijks- of gemeentepolitie, alsmede op andere, daartoe bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen groepen van personen, die in georganiseerd verband hulp verlenen.

Artikel VIII

In artikel IV, onder B, tweede lid, van de Wet van 3 maart 1960 (*Stb.* 93), wordt gerekend van de datum van inwerkingtreding van deze bepaling de zinsnede: „in vergelijking met die beloning over het jaar, voorafgaande aan zijn ontslag, zijn overlijden of vermissing” vervangen door: in vergelijking met die beloning over het tijdvak, dat bepalend is geweest voor de berekeningsgrondslag van de uitkering.

Artikel IX

In de Wet bescherming bevolking worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Aan artikel 9 wordt een tweede lid toegevoegd, dat als volgt luidt:

2. Zijn ten aanzien van de bescherming bevolking voor het gebied van meer dan een provincie bijzondere voorzieningen nodig, dan treft Onze Minister, zoveel mogelijk door tussenkomst van Onze betrokken Commissarissen in de provincie, de vereiste maatregelen. Hij kan alsdan de bevelvoering regelen.

B

Artikel 14, tweede lid, onder *e*, wordt gelezen:

e. het hoofd bescherming bevolking in de kring en het aan deze toegevoegde personeel door of vanwege de kringraad worden benoemd, geschorst en ontslagen.

C

Artikel 18 wordt gelezen als volgt:

1. Onze Commissaris in de provincie regelt, zo nodig, de bijstand aan getroffen delen van de provincie.
2. Zijn ten aanzien van de bescherming bevolking voor het gebied groter dan een kring of niet tot een kring behorende gemeente bijzondere voorzieningen nodig, dan treft Onze Commissaris, zoveel mogelijk door tussenkomst van de betrokken burgemeesters, de vereiste maatregelen. Hij kan alsdan de bevelvoering regelen.
3. Onze Commissaris doet zich bijstaan door een commando, onder leiding van een provinciaal commandant, die evenals het aan deze toegevoegde personeel door hem worden benoemd, geschorst en ontslagen.

D

Artikel 19, vierde lid, onder *b*, wordt als volgt gelezen:

De gewestelijke raad doet zich bijstaan door een commando onder leiding van een gewestelijk commandant, die in het gewest in de plaats treedt van de provinciale commandant, bedoeld in artikel 18.

E

Artikel 20 wordt als volgt gelezen:

Zolang de bescherming van de bevolking geheel of ten dele in staat van paraatheid is, kan, indien het algemeen belang zulks dringend eist, Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan Onze Commissaris in de provincie aanwijzingen geven met betrekking tot de bescherming van de bevolking. Gelijke bevoegdheid ten opzichte van de burgemeester komt in die omstandigheden toe aan Onze Commissaris in de provincie.

F

In artikel 22*a* wordt, onder vernummering van het tweede lid tot derde lid, een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. In afwijking van het tweede lid van artikel 121 en artikel 261 van de gemeentewet, wordt de betaling van de vergoeding bevolen door de burgemeester bij een door hem getekend bevelschrift.

G

In artikel 25 wordt in plaats van „artikel 107, onder *j*, van de provinciale wet” gelezen: artikel 126, onder *b*, van de Provinciewet.

H

Aan artikel 26 wordt een tweede lid toegevoegd, dat als volgt luidt:

2. De kosten terzake van het verrichten van hulpverleningswerkzaamheden als bedoeld in artikel 37*a* komen ten laste van de getroffen kring en, voor zover het een gemeente betreft, welke geen deel uitmaakt van een kring, ten laste van die gemeente. Indien terzake van deze hulpverleningswerkzaamheden uitkeringen worden gedaan krachtens titel II, onderscheidenlijk titel III van de Wet op de noodwachten, worden deze uitkeringen aan de in de vorige volzin bedoelde kring of gemeente in rekening gebracht. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan bepalen dat deze kosten geheel of gedeeltelijk voor rekening van het Rijk worden genomen.

I

In het eerste lid van artikel 29 worden de woorden „of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden”, vervangen door: of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

J

Na artikel 37 wordt een nieuw artikel 37a opgenomen, dat als volgt luidt:

1. Indien de bescherming van de bevolking niet geheel of gedeeltelijk in staat van paraatheid is gebracht kunnen de kringraad en, voor zover het een gemeente betreft, welke geen deel uitmaakt van een ingevolge artikel 14 ingestelde kring, de burgemeester van die gemeente, onderdelen van de organisatie bescherming bevolking van die kring of gemeente hulpverleningswerkzaamheden doen verrichten.

2. De kringraad kan het dagelijks bestuur of de voorzitter van het kringbestuur machtigen zijn in het eerste lid genoemde bevoegdheid namens hem uit te oefenen.

3. Onze Commissaris in de provincie kan, indien het algemeen belang zulks dringend eist, aanwijzingen geven met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde hulpverleningswerkzaamheden.

Artikel X

De tekst van de Wet op de noodwachten wordt door de zorg van Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 17 december 1970.

JULIANA.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,
DE JONG.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
H. K. J. BEERNINK.

De Minister van Justitie a.i.,
H. K. J. BEERNINK.

Uitgegeven de achtentwintigste januari 1971.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 66/67, 8841; 67/68, 8841;
Bijl. Hand. II 69/70, 8841; Hand. II 69/70, bladz. 2998—3010;
Bijl. Hand. I 69/70, 8841 (131); 70/71, 8841 (20); Hand. I 70/71,
bladz. 193—195.